ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ, ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΘΝΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

Περίοδος Α' — Έτος 24ον · Αριθμός Φύλλου 158 ◆ Εκδότης - Ιδιοκτήτης - Διευθυντής - Υπεύθυνος ΚΩΝ)ΝΟΣ ΕΜΜ. ΣΤΑΘΗΣ ◆ ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ: ΔΕΚΕΜΒ. 1969 - ΙΑΝ. 1970 ◆ Γραφεία: Καρβουνάδες — ΚΥΘΗΡΑ ◆ Εκτυπούται εν Πειραιεί ◆ Τιμή Φύλλου Δρχ. 1,50

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΗΜΩΝ ΕΝ ΤΩ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΙ ΙΗΣΟΥ

Ελάβομεν καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ὡς ἔχει χαιρετισμὸν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρ. Κυθήρων κ.κ. Μελετίου.

Ὁ π. Κυθήρων Μελέτιος

Τοῖς

Ἐν τῇ Νήσῳ τῶν Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων

ἀληθομονήτοις ἐμοῖς Τέκνοις Χάρις καὶ εἰρήνη παρὰ Χριστοῦ τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἡ σωτηρία ἡμῶν κεῖται ἐν τῷ Χριστῷ καὶ μόνον ἐν αὐτῷ.

Ἡ ἀνθρωπότης γνωρίζει πολλὰ ὀνόματα, πολλῶν καὶ μεγάλων προσωπικοτήτων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Οἱ ὁποῖοι λάμπουσιν εἰς τὸ πάνθεον τοῦ ἀνθρωπίνου στερεώματος ὡς ἥλιοι. Πλὴν ἓν ὄνομα ὑπάρχει ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου μία μαρτυρία εἶναι καθολικῶς ἀνεκτή. Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀνήκει εἰς ἐκεῖνον, ποὺ τὴν γέννησιν ὕμνησαν τά τε ἐπουράνια καὶ τὰ ἐπίγεια καὶ ποὺ ἐγεννήθη εἰς ἕνα εὐτελὲς περιβάλλον, ἀπὸ μίαν ἄσημον καὶ πτωχὴν παρθένον. Ἐν αὐτῷ Εὗρε τὸ πλήρωμα ἡ πᾶσα σοφία, γνῶσις, ἀλήθεια καὶ ἁγιότης. Εἶναι ἡ σοφία, ἡ γνῶσις, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἁγιότης, ἅμα δὲ καὶ ἡ ὁδὸς πρὸς αὐτά. Μόνον ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ δύναται ὁ ἄνθρωπος, ἄρα καὶ ἡμεῖς, νὰ εἴπωμεν μετὰ τοῦ Παύλου τὸ ἀρκεῖ μοι ἡ Χάρις Σου. Ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐριψοκινδύνευσαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀναρίθμητοι τὸ ἐγώ των, καθυπέβαλον τοῦτο εἰς μηδενισμόν, μέχρις αὐτοθυσίας, προσέφερον αὐτὸ εἰς τὸν βωμὸν τῆς πίστεως ὁλοκαύτωμα.

Τὸ ὄνομα «Ἰησοῦς Χριστὸς» σημαίνει τὴν σωτηρίαν διὰ ἓν πλῆθος ἀνθρώπων ἀναρίθμητον. Ἐν αὐτῷ δύναται νὰ εὕρῃ ὁ ἀνήσυχος καὶ τεταραγμένος τὴν καρδίαν τὴν ἠρεμίαν, τὴν γαλήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν, τὴν εἰρήνην καὶ ἀληθινὴν ἀνάπαυσιν. Μόνον τοῦτο κατορθώνει νὰ κεντρίσῃ τὴν δύναμιν καὶ τὸ θάρρος, νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν εὐψυχίαν, ὥστε νὰ ἀρνηθῶμεν τὰ πάντα, νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ παίρνομεν ζωήν, ὅτι εἶναι ὁ χορηγὸς τῆς ζωῆς καὶ πάντων ὅσα κατέχομεν. Ἓν μόνον ἀπαιτεῖται παρ' ἡμῶν. Ἡ Πίστις. Χωρὶς αὐτὴν ἡ σωτηρία εἶναι ἀδύνατος. Ζητεῖται ἡ ἐσωτερικὴ ἡμῶν διάθεσις· ἡ διάθεσις τῶν Ποιμένων τῆς ἁγίας Νυκτός, τῶν σοφῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἄνευ τοῦ στοιχείου αὐτοῦ, τῆς ἐσωτερικῆς διαθέσεως καὶ τῆς Πίστεως, δὲν εἴμεθα προσωπικότης ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, φέροντες τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Πλάστου ἡμῶν.

Ἐν τῷ Χριστῷ δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν ὑπάτην αὐτοῦ τελειότητα, νὰ ἀποκτήσῃ τὴν θείαν Μακαριότητα. Αὐτὸ μαρτυρεῖ καὶ ἀποδεικνύει τὸ ἄπειρον πλῆθος, εἰπεῖν τὸ νέφος τῶν Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων, πάντων τῶν ἁγίων. Ἠθικὴ τελειότης, θεία μακαριότης, εἶναι προσιτὰ εἰς πάντας ἀνθρώπους, χωρὶς νὰ ἀποξενωθῶμεν καὶ τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν, χρῆσιν καλὴν κάμνοντες αὐτῶν. Χρῆσιν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ μόνον ἐν αὐτῷ εἶναι δυνατὴ ἡ σωτηρία.

Ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κάμπτουσα γόνυ καὶ ὑποκλινομένη εὐλαβῶς καὶ ἡ ἐμὴ Ταπεινότης, ἀγαπητά μοι καὶ περιπόθητα Τέκνα ἐν Κυρίῳ, δέομαι Αὐτοῦ, ὅπως ἐπιδαψιλεύῃ ὑμῖν τὴν Χάριν Αὐτοῦ καὶ εὐλογίαν κατὰ τὴν καρδίαν ἑκάστου.

Ἐν Μαγούλα Σπάρτης

Ὁ τ. Μητροπολίτης Κυθήρων Μελέτιος

Δεκέμβρος 1969

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἐπὶ τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης κατόπιν τῶν συκοφαντιῶν Ἐξωτερικῶν καὶ αὐτοφυγάδων Ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος μας ὑπεβάλλαμεν πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

«Κύριον Πρόεδρον Κυβερνήσεως,

Ἀθήνας

Εὐλαβικὰ ὑποβάλλομεν Ὑμῖν θερμὰ συγχαρητήρια διὰ σθεναρὸν χειρισμὸν ἔναντι τῶν ζηλοφθόνων συκαφαντῶν Πατρίδος μας, στόπ. Ἐξυψώθη ἡ Πατρίς μας ἐκ τῆς ὑπερηφάνου αὐτῆς στάσεως, στόπ. Παρακαλοῦμεν ἐπιληφθῆτε καὶ δικαίας ρυθμίσεως Δημοσίου Ἐσωτερικοῦ Χρέους.

Ἐφημερὶς «Ἀλήθεια Κυθήρων»

ΚΩΝ. Ε. ΣΤΑΘΗΣ»

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐλάβαμεν μίαν ἐπιστολὴν Κυθηρίου καὶ τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν εὐχαρίστως διότι θίγει θέμα ἰδιαιτέρας σημασίας καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν μου. Θὰ ἐπανέλθομεν ἐπ' αὐτοῦ εἰς ἄλλην ἔκδοσιν.

«Τώρα τὸν τελευταῖον καιρὸν ὅποιος θέλει νὰ χτίσῃ σπίτι ἐδῶ στὰ Κύθηρα χρειάζονται ὅλαι αἱ διατυπώσεις ποὺ ἰσχύουν καὶ στὰ μεγάλα κέντρα, ἄδεια ἀπὸ μηχανικοὺς μὲ ὅλους τοὺς φόρους, Ι.Κ.Α. κλπ. καὶ ἕνεκα τούτου ἔχουν σταματήσει σχεδὸν οἱ οἰκοδομὲς μὲ ἀποτέλεσμα ἕνας μεγάλος κύκλος ἐπαγγελματιῶν νὰ διέρχεται κρίσιν, πολλοὶ δὲ ἀπὸ τοὺς ἐν λόγῳ ἐπαγγελματίας θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ Νησί· οἱ δὲ ἀγρότες ποὺ οἱ περισσότεροι γιὰ νὰ κτίσουν ἕνα σπιτάκι παίρνουν δάνειον ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ μένουν στὰ παλιὰ ἑτοιμόρροπα σπίτια τους ἢ νὰ φύγουν καὶ αὐτοὶ γιὰ τὰ μεγάλα κέντρα ἢ γιὰ τὴν Αὐστραλία μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἐρήμωσιν τοῦ Νησιοῦ.

Πρὸς τοῦτο παρακαλοῦνται οἱ ἀρμόδιοι ὅπως ἀναστείλουν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰδικῶς γιὰ τὰ Κύθηρα τοῦ Νόμου περὶ ἀδείας οἰκοδομῶν, ὅπως ἦταν καὶ πρωτήτερα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ σπίτια ἐδῶ στὸ Νησὶ δὲν δίδουν κανένα εἰσόδημα.

Πρὸς τὸ 24ον ἔτος

Γυρίζομε πίσω στὸ 1947. Εἶχαν ἐπουλωθῆ αἱ κακώσεις ποῦ τὰ «μεγάλα παιδιὰ τῆς λαοκρατίας» μᾶς εἶχον δημιουργήση ὅταν, ἐλαίω Χλαμπόγεωργη, μᾶς φιλοξενοῦσαν στὸ χωριουδάκι ὀνομαζόμενο πλατανάκι. 76 ἡμέρας εἶχα ἐκδώση τὰ 2 βιβλία μου καὶ μοιραίως, ἐπειδὴ αἱ μικραὶ οἰκονομίαι μου εἶχον ἀχρηστευθῆ ἤρχισα νὰ ἐργάζομαι στὸ μικρὸ ἀγροτικό μου κλῆρο.

Ὅμως ἐξακολουθοῦσα νὰ ἐκτελῶ Κοινοτικὲς ὑπηρεσίες κλπ. καὶ ἔτσι ἀπεφάσισα νὰ ἐκδώσω Ἐφημερίδα, μὲ φυσικὰ ἕνα ἀντικειμενικὸ σκοπὸ νὰ ἀγωνισθῶ ὅσον δύναμαι εἰς τὸν κατὰ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἀγῶνα. Οἰκονομικῶς ὑπέφερον διότι τὸ Κράτος εἶχε ἀχρηστεύση τὰς οἰκονομίας μου, ἀλλὰ ἐπροχώρουν ὅπως ἠδυνάμην. Καὶ πέρασαν τὰ 23 χρόνια καὶ τώρα εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 24ον. Ὑπέστην διώξεις, ἐξυβρίσεις, χλευασμούς, ἀλλὰ ἐγὼ ἀδιαφοροῦσα δι' ὅλα αὐτὰ καὶ ἕνα μόνο σκοπὸ εἶχον: Νὰ προσπαθῶ διὰ τὰ Ἐθνικοχριστιανικὰ Ἰδεώδη τῆς Πατρίδος μας καὶ νὰ διώκω ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μου καὶ ἐν τῷ κύκλῳ μου τοὺς καινούργιους ἐαμμοσυμμωρίτας.

Εἰς τὰ τελευταῖα πρὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 χρόνια εἶχα παραμελήσει τὴν ἔκδοσιν διότι οἱ τότε κυβερνῶντες δὲν ἔδιδον καμὰν σημασίαν ὅτι καὶ ἂν ἐγράφαμεν, ὁ κόσμος καίτοι καὶ ἐξωτερικὸ δὲν ἔδειχναν ἐνδιαφέρον, καὶ εἶχον ἀραιώσει τὴν ἔκδοσιν. Ὅμως ἀπὸ τῆς Ἐθνοσωτηρίου ἡμέρας τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως 21ης Ἀπριλίου 1957, ἀμέσως ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν καὶ θὰ συνεχίζεται, ἕως ὅτου δύναμαι νὰ γράφω καὶ νὰ παρακολουθῶ τὰ μεγάλα Ἐθνικὰ ἐπιτεύγματα. Πληρυρίζη μέσα στὴ ψυχή μου, ἡ εὐχαρήστησις νὰ ζῶ, νὰ βλέπω τὰ τελεσθέντα καὶ τελούμενα θαῦματα, διότι περὶ θαυμάτων πρόκειται, καὶ ἐκ περισσοῦ νὰ γράφω καὶ νὰ ἐξυμνῶ τὰ γινόμενα ἐν τῷ κύκλῳ μου καὶ δι' ὅλων τῶν δυνάμεών μου. Ἡ μικρὰ αὐτὴ Ἐφημερὶς θὰ ἀναγράφη τὰ νέα τῆς περιόδου αὐτῆς, θὰ ἀναγράφη τὰς τυχὸν ἀνάγκας μας, θὰ δημοσιεύη εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον της ὑπὲρ τῆς Νήσου, θὰ ζητεῖ νὰ τροποποιοῦνται αἱ ἀδικίαι τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ρυθμίζωνται, ὅπως εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ρυθμίσεως τοῦ Δημοσίου Ἐσωτερικοῦ Χρέους ποὺ μᾶς ἀχρήστευσε τοὺς κόπους τῆς ζωῆς μας ὁ ἐχθρὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόσμου κ. Καραμανλῆς μὲ τὸ «ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΕΝΤΕ ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟΝ». Μοῦ ἐπιβάλλεται νὰ γράφω, νὰ ἐπαναλαμβάνω τὰ ἄδικα καὶ νὰ ἔλθουν εἰς φῶς καὶ διάφορα ἄλλα θέματα ποὺ πρέπει νὰ γίνουν γνωστά. Καὶ θὰ γράφω ἐφ' ὅσον δύναμαι. Οἰκονομικῶς ἡ μικρὰ σύνταξις ποὺ λαμβάνω θὰ καλύπτη τὴν δαπάνην προστιθεμένην εἰς τοὺς ὀλίγους ἐπὶ πληρωμῇ ἀναγνώστας μου καὶ τοὺς ὁποίους ἐγκαρδίως εὐχαριστῶ.

Οὐδένα ἐσκέφθην ποτὲ νὰ θίξω ἢ νὰ βλάψω ὅμως ὅταν πρόκειται περὶ ἀδικιῶν καὶ ἐγωϊστικῶν πράξεων, δὲν ὑποχωροῦ καὶ θὰ ἀγωνίζομαι, μέχρις ἑσχάτων, ἀδιαφορῶν ἐντελῶς διὰ πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ τυχὸν οἰκονομικὰς συνεπείας.

Καὶ κλίνων τὸ ἄρθρον μου ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1970 καὶ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος μου εἰς τὸ 24ο ἔτος προσθέτω:

Δὲν γνωρίζω ἂν θὰ ζήσω νὰ γράψω ἄλλο ἄρθρον δι' ἕτερον νέον ἔτος διότι οἱ 80 μάϊοι διαμαρτύρωνται. Εἶμαι εὐχαριστημένος, εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ τρικιμιώδους καὶ κοπιασμένου βίου μου, αἰσθάνομαι ἱκανοποίησιν, διότι δὲν μὲ ἐλέγχει ἡ συνείδησις διὰ πράξεις ποὺ νὰ ἔβλαψα ἐκ προθέσεως συνανθρώπους μου. Τὸ κατὰ δύναμιν ὡς ὁ ἐλάχιστος πάντων ἔπραξα.

Εὔχομαι εἰς τὴν Ἑλλάδα μας, νὰ μεγαλουργήση μὲ τὴν Ἐθνικὴ Ἐπαναστατικὴ Κυβέρνησί μας καὶ ὅλοι εὐτυχισμένοι: Ὅσο ζοῦμε θὰ τὰ ποῦμε τὸ 1971.

Κ. Ε. ΣΤΑΘΗΣ

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τιμὴ πρὸς τοὺς νεκροὺς

Ἐπικολούθησε δεύτερος πανηγυρικὸς λίαν σύντομος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ κ. Νικ. Τριφύλλη.

Ἀκολούθως ὁ κ. Ἀρχιπλοίαρχος, ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπροσωπείας ἀπήντησε δι' ὀλίγων εὐχαριστῶν.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐπίσημοι μετέβησαν πεζῇ εἰς τὴν πλατεῖαν Δημ. Στάη, ὅπου τὸ Ἡρῶον, πρὸ τοῦ ὁποίου εἶχε παραταχθῆ τὸ ἄγημα τῶν ναυτῶν καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ πολεμικοῦ. Ἡ πλατεῖα καταλλήλως διακοσμημένη μὲ σημαίας καὶ διαφόρους ἐπιγραφάς, ἐκ τῶν ὁποίων μία τοποθετημένη ὑπεράνω τοῦ Ἡρώου ἀνέγραφε τὰς δύο χρονολογίας «26)9)1944—26)9)1969», κατάμεστος δὲ κόσμου παρουσίαζεν θέαμα ἀσύνηθες διὰ τὰ Κύθηρα, ἀλλὰ καὶ μεγαλοπρεπές.

Ἐπικολούθησεν ἡ κατάθεσις στεφάνων ἐκ δάφνης εἰς τὸ Ἡρῶον, ἐκ μέρους τοῦ κ. Νομάρχου Πειραιῶς ἐκπροσωπουμένου κατ' ἐντολήν του ὑπὸ τῆς Γυμνασιάρχου κ. Παναγ. Πετροχείλου, τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ, τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Κυθήρων καὶ τῆς Κοινότητος Κυθήρων διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφάνων ἡ μουσικὴ ἔδωσε τὸ σύνθημα τηρήσεως ἑνὸς λεπτοῦ σιγῆς εἰς μνήμην τῶν πεσόντων καὶ ἀκολούθως ἐξετελέσθησαν ἐπὶ τόπου, Κυθηραϊκοὶ καὶ ἄλλοι Ἑλληνικοὶ χοροὶ ὑπὸ νεανίδων φορουσῶν τὴν τοπικὴν Κυθηραϊκὴν ἐνδυμασίαν, συνοδείᾳ λαϊκῶν ὀργάνων. Τόσον ἐνεθουσιάσθησαν οἱ κ.κ. Ἀξιωματικοὶ ἐκ τῆς ὡραίας καὶ γραφικωτάτης ἐμφανίσεως τῶν νεανίδων μὲ τὴν Κυθηραϊκὴν ἐνδυμασίαν, ὥστε παρεκάλεσαν καὶ ἐφωτογραφήθησαν ἐπανειλημμένως μετ' αὐτῶν. Τὸ πρόγραμμα ἔληξε μὲ τὴν ἀνάκρουσιν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τοῦ πολεμικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ μας ὕμνου καὶ τὴν παρέλασιν τοῦ ἀγήματος πρὸ τοῦ Ἡρώου.

Τὸ ἐπίσημον γεῦμα

Μετὰ ταῦτα παρετέθη ὑπὸ τῆς Κοινότητος Κυθήρων ἐπίσημον πρόγευμα εἰς Καψάλι εἰς τὴν θαυμασίαν αἴθουσαν τοῦ κέντρου τοῦ κ. Ἐμμ. Κομνοῦ, πρὸς τιμὴν τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων εἰς τὸ ὁποῖον

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

σημειώματα

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΝΙΑΤΑ,,

Εἰς τὸ προμνημονευθὲν ἐγράψαμεν κυκλοφορίαν τὸ «Νιάτα».

Ἀνεγνώσαμεν μετ' ἐνδιαφέροντος τὸ ληφθὲν τεῦχος καὶ εὐχαριστηθήκαμεν πολύ. Εἶναι διδακτικώτατον καὶ δι' ὅλους, ἰδιαιτέρως διὰ τὴν νεότητα καὶ τὴν σπουδάζουσαν νεότητα, διότι χρειάζωνται καὶ ἐξωμαθηματικὰ ἀναγνώσματα συμμέτρως, διὰ νὰ εἰσχωροῦν εἰς τὰ γενικὰ δημιουργούμενα κοινωνικὰ ζητήματα καὶ οὕτω θὰ ἔχουν ἀποκτήσῃ γνώσεις καὶ ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερον αὐτὸ Πανεπιστήμιον τῆς ζωῆς, τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἀπὸ τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν εἰς τὰς τελευταίας τάξεις, τὰ μέγιστα θὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν εἰς τὸν πλουτισμὸν τῶν γνώσεων εἰς τοὺς νέους καὶ νέας ποὺ θὰ ἔχουν θηλυκὰ μυαλὸ καὶ θὰ προχωροῦν. Ἄξιοι ἐπαίνων οἱ ἱδρυταὶ καὶ πάντες οἱ προσφέροντες συνεργασίαν καὶ ὑποστήριξιν. Ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν προσφέρουν οἱ ὀργανωταί.

ΔΕΝ ΕΦΟΒΗΘΗΣΑΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ;

Θὰ προτιμοῦσα νὰ μὴ ἤξευρα γράμματα καθόλου διὰ νὰ μὴ ἴδω, νὰ μὴ διαβάσω, νὰ μὴ διεξέλθω ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἦλθον εἰς φῶς, εἰς βάρος τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων καὶ τὰ ὁποῖα ἐφήρμοσε ἡ δύναμις ἐκείνη ποὺ δὲν εἶναι πολλὰ χρόνια ποὺ ἐκυβέρνα ὅλον τὸν κόσμον, ἡ Θαλασσοκράτειρα ἐκείνη ποὺ μόνον ἡ σκιά της ἤρκει διὰ νὰ ἐπιβληθῇ, ἡ Ἀγγλία τὴν ὁποίαν ἀγαποῦσαμε καὶ δὲν παύομε νὰ τὴν ἀγαποῦμε καὶ ὡς Κράτος καὶ ἄτομα, καὶ ποὺ ἐνομίζαμεν ὅτι θὰ ἦτο πάντοτε εἰς τὸ πλευρόν μας, καὶ ὅτι ποτὲ δὲν θὰ καταδεχθῇ νὰ στρέψῃ τὴν φοβερὰν δύναμίν της γιὰ νὰ βλάψῃ τὴν ὡραίαν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὴν Πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα μας, ποὺ δὲν ζητεῖ τίποτα ἀπὸ κανένα, μόνον δικαιοσύνην ζητεῖ καὶ ἀγωνίζεται καὶ πληρώνει ἀρκετὰ εἰς αἷμα διὰ νὰ καθαρίσῃ τὸ χριστιανικὸ ἔδαφός της ἀπὸ τοὺς κακούργους ἀντιχρίστους κομμουνιστάς, ἕως ὅτου ἔλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ κατακαύσῃ αὐτοὺς ἡ Θεία δίκη. Εἶναι σκληρόν, εἶναι φρίκη, εἶναι ἀπάνθρωπα τὰ μέτρα αὐτά, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν καὶ εἴδωμεν καὶ καλῶς ἀνεγνώσαμεν. Εἶναι σκληρόν, εἶναι λυπηρὸν γιὰ ἕνα εὐρωπαϊκὸ Κράτος, νὰ καταφεύγῃ εἰς τέτοια μέσα διὰ νὰ ἐπιβληθῇ. Εἶναι οἱ Φαρισαῖοι τῶν ἡμερῶν, εἶναι τὸ Νεκροταφεῖον, τὸ ὑπ' αὐτῶν ὀνομαζόμενον «Συμβούλιον Εὐρώπης» καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ Τάφοι, οἱ στίλβοντες ἀπὸ ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν καὶ ἔσωθεν γέμουσι βρώμας, ἀκαθαρσίας, δυσωδείας, καὶ νὰ παρασύρῃ λαοὺς διὰ νὰ ἐκδικηθοῦν ὅλοι μαζί. Δάκρυα φρίκης κυλοῦν τὴ στιγμὴν αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μας διὰ νὰ ἀναλογιζώμεθα τὰ βάσανα αὐτὰ ποὺ ἐσχεδίασαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μᾶς συκοφαντοῦν καὶ ἐφάρμοσαν εἰς Κύπρον ποὺ ἔπρεπε νὰ μὴ ὑπάρχουν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἔπρεπε ὅλοι οἱ λαοὶ τῆς γῆς νὰ διαμαρτυρηθοῦν, καὶ θέλουν τώρα νὰ μᾶς μάθουν πῶς θὰ διοικηθοῦμε. Ἐνθυμοῦμαι φράσιν συγχωριανοῦ μου, πρὸ 65 ἐτῶν ὁ ὁποῖος ὡμίλει διὰ πολέμους καὶ ἔλεγε: «Αὐτὰ ποὺ θὰ γίνουν ἡ Ἀγγλία θὰ χαθῇ πρώτη». Ἀλλὰ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τὰ βλέπουν, ἀλλὰ δὲν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἀλλὰ τὰ παλαιὰ των συστήματα ἀχρηστεύωνται. Τὸ ἄδικον αἷμα ποὺ, ἐκ τῶν σκληρῶν διοικήσεών της, ἐχύθη, ἀδίκως σοῦ, καὶ ἄδικα θέλει νὰ κοκορεύεται ὡς ἡγέτιδα. Ἔχει εἰσέλθη εἰς τὸν πίνακα τῶν ἐπιδίκων ἐγκλημάτων. Ὁ πίναξ αὐτὸς εἶναι διαρκέας διότι κατ' αὐτὸν «Χίλια ἔτη ὡς ἡ ἡμέρα τῆς χθές. Ἡ Θεία δίκη θὰ γίνῃ. Μὲ πικρίαν καὶ μὲ δάκρυα ἔγραψα τὸ ἄρθρον αὐτὸ καὶ τρεμοῦλα μὲ ἔπιανε ὅταν στὸ μικρὸ Γραφεῖο μου εἶχα τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ τὸ γράφω καὶ παρακολουθοῦσα. Ποτὲ δὲν περίμενα ὅτι θὰ ἴδω τέτοια πράγματα νὰ ἐφαρμόζουν οἱ ἡγήτορες τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἄλλους συνανθρώπους των διὰ νὰ ἐπιβληθοῦν καὶ νὰ θέλουν νὰ διευθύνουν τὰς τύχας τοῦ κόσμου καὶ νὰ κρίνουν ἐκ τῶν ἰδίων τὰ ἀλλότρια, ἂς μὴ λησμονοῦν οἱ ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ καὶ δυνᾶσται τοῦ παρελθόντος ὅτι, πρὸς μεγάλην των λύπην, ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἑλλάδα μας, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ διοικουμένη ὑπὸ τῶν ἐκ Θεοῦ ὑποδειχθέντων κατέστη ἡ κορωνὶς τῶν Κρατῶν τοῦ Κόσμου καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου θὰ τελειοποιηθῇ, ἀναγνωριζομένη διεθνῶς ἡ Ὀρθόδοξος Χριστιανικὴ χώρα τοῦ Κόσμου ὅπου θὰ βασιλεύῃ, διὰ πάντας, ἡ Εἰρήνη, ἡ Ἐλευθερία, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ Εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Καὶ τελικῶς προσθέτομεν: Δὲν ἐφοβήθησαν, καὶ εἰς τὰ βάσανα πολλῶν λαῶν καὶ τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας, τὸν Θεόν, ποὺ βλέπει καὶ ἀνταποδίδει;

ΟΙ ΡΟΤΑΡΟΜΑΣΩΝΟΙ

Ἔχομεν ὅλοι ὑποχρέωσιν, ἕκαστος, ἐν τῷ κύκλῳ του καὶ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις, νὰ ἀντιπράξωμεν εἰς τὸ θέμα τῶν Ροταρομασώνων, τὸ ὁποῖον λεπτομερῶς ἀναγράφεται συχνὰ εἰς τὴν ἐκλαϊκευτὴν ἐφημερίδα «Ὀρθόδοξος Τύπος» τὸν ὁποῖον ἀξίζει νὰ διαβάζῃ κάθε χριστιανικὴ οἰκογένεια. Μέγας ἔπαινος ἀξίζει στὴ μαθήτρια ἡ ὁποία δὲν ἐδέχθη τὸ δραβεῖον. Εὖγε της. Ἡ μαθήτρια αὐτὴ ὀνόματι Ἀγγελικὴ Παπαϊωάννου, εἶναι τῆς ἕκτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου Θηλέων, καὶ ἔμαθε ὅ,τι χρειάζεται, γιὰ τὴν Ὀρθόδοξο Θρησκεία μας, συντόμως θὰ ἀνέλθῃ τὰς βαθμίδας ποὺ χρειάζεται διὰ νὰ ἀρχίσῃ νὰ διδάσκῃ τὴν νεότητα, καὶ ἔτσι δὲν δέχεται δῶρα ἀπὸ ὕποπτα χέρια. Ἂς χρησιμεύσῃ τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγελικῆς, μάθημα σ' ὅλη τὴ νεότητα τῆς Πατρίδος μας, διότι φυσικὸν εἶναι ἕνα Ἅγιον καὶ Ἱερὸν πρᾶγμα ὅπως ἡ Ὀρθοδοξία νὰ τὸ πολεμοῦνε, οἱ πάσης φύσεως αἱρετικοί.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ἀντίγραφον τοῦ δημοσιευθέντος, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 58 φύλλον τῆς ἐφημερίδος μου τοῦ Νοεμβρίου 1952 καὶ τὸ ὁποῖον εἴλκυσε τὸν κ. Νικόλαον Λουράντον, εἰς τὴν δωρεάν. Καὶ ἰδοὺ τὸ ἄρθρον: Ἐπρόκειτο διὰ τὸ Σχολεῖον. «Τὸ χειρότερο καὶ ἑτοιμόρροπο Σχολεῖον τῶν Κυθήρων εἶναι τῶν Καρβουνάδων».

Ἔκλεισαν 5 χρόνια ποὺ βγαίνει ἡ «Τροὺθ». Ἡ κατοικία τῆς Διευθύνσεως (ἄσχετον ἐὰν εἶναι ἡμιτελής) εἶναι ἀκριβῶς παραπλεύρως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἔβλεπα ὅλα τὰ σχολεῖα νὰ ἀνακαινίζωνται, γιὰ τὸ δικό μας τίποτα. Ο μέγας Κυθήριος εὐεργέτης κ. Μιχαὴλ Σεμιτέκολος εἰς ὅλα τὰ ἐπισκευασθέντα σχολεῖα ἔδιδε πάντοτε ἢ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν ἢ μέγα μέρος τῆς δαπάνης. Τὰ Πιτσινιάνικα, δι' ἐνισχύσεων μόνον τῶν κατοίκων των, ἐδημιούργησαν μεγαλοπρεπῆ αἴθουσαν διὰ τὸ Σχολεῖον των. Ἡ Καρβουνάδα (φυσιολογικὸν κέντρον μὲ πολλὰ πλεονεκτήματα) τίποτα γιὰ τὸ Σχολεῖο ἄκρα σιωπή. Πέρυσι κατηρτίσθη μία ἐπιτροπή, ἐσυστήθη νὰ δώσωμε ἐδῶ ἀπὸ λίγο λάδι καὶ νὰ ζητήσωμε καὶ τὴ συνδρομὴ τῶν ξενητεμένων μας. Καὶ αὐτὸ ἔμεινε νεκρό, δὲν ἔγινε τίποτα. Ἀλλὰ εἶναι σχολεῖο. Γιὰ ὅλα αὐτὰ ἡ «Τροὺθ» κτυπᾶ τὴν πόρτα σ' ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὰς δυνάμεις καὶ ξέρομε πὼς δὲν θὰ χολωθοῦν καὶ ποιούμεθα ΕΚΚΛΗΣΙΝ πρὸς αὐτούς, ἰδίως τοὺς διαβιοῦντας εἰς Αὐστραλίαν καὶ προτρέπομεν νὰ ἐνθυμηθοῦν τὸ ἱερὸν οἴκημα, ὅπου ἔμαθον τὰ πρῶτα γράμματα, νὰ λάβουν ἐνδιαφέρον ἐφ' ὅσον εὐημεροῦν, νὰ σκεφθοῦν ὅτι τὰ πάντα ματαιότης, ὅτι ἡ ζωὴ παρέργεται ὡς τὸ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, τὰ δὲ μεγάλα ἀποταμιεύματα. συνήθως μόνον ἔγθραν προκαλοῦν, μετὰ τὸν θάνατον, νὰ σκεφθοῦν ὅτι ἡμεῖς ἐδῶ εὑρισκόμεθα οἰκονομικῶς ράκη καὶ νὰ κάμουν ὅ,τι κρίνουν σκοπιμώτερον, ἂς ἱδρύσουν ἐπιτροπὴν ἐνταῦθα τῆς ἀρεσκείας των, ἂς ἐνισχύσουν οἰκονομικῶς τὸν ἱερὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ παρέλθῃ καιρὸς καὶ τὸ Σχολεῖον θὰ γίνῃ. ἀναγκαστικῶς τότε θὰ κινηθοῦν ὅλοι οἱ ἐδῶ πάντες. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ ὑιοθετηθῇ ἡ πρότασις καὶ σύντομα θὰ ἔχομε εἰδήσεις.

Ἀντίγραφον τῆς 1ης ἐπιστολῆς τοῦ δωρητοῦ διὰ τὸ Σχολεῖον.

Αὐστραλία Σ) βρίου 7 1953

Φίλτατε Κε Κώστα Στάθη,

Πάει διάστημα ἀφ' ὅτου δημοσίευσες περὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης ἀνοικοδομήσεως τοῦ Σχολείου στὸ χωριό μας καὶ ἀμέσως ἔγραψα στὸν ἀδελφόν μου Κώσταν ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ ἀναλάβω τὴν ὅλην δαπάνην τοῦ ἔργου. Φαίνεται ὅτι δὲν ἀντελήφθη τὸ ὁριστικὸν τῆς ἐπιστολῆς μου ὁ ἀδελφός μου καὶ παρῆλθε τὸ διάστημα ἀδίκως. Σήμερον λοιπὸν σὲ εἰδοποιῶ ὅτι μὲ ἐδόθη ἄδεια ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα Διοίκησιν Συναλλάγματος νὰ ἀποστείλω 1.500 λίρες Ἀγγλίας πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ εἶμαι ἕτοιμος νὰ στείλω τὸ ποσὸν ἐν πάσῃ στιγμῇ. Ἀπὸ σένα ζητῶ νὰ προσπαθήσῃς ὅπως συσταθῇ ἀριμοδία ἐπιτροπή, ἥτις θὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ πρακτέου, συνάμα νὰ δώσῃ πρόχειρον ὑπολογισμὸν τῆς προβλεπομένης δαπάνης. Δὲν φαντάζομαι νὰ στοιχίσῃ ὀλιγώτερον τοῦ ἄνω ποσοῦ, περίσσευμα ὅμως δύναται νὰ διατεθῇ πρὸς ἄλλον κοινωφελῆ σκοπόν. Ἐὰν ὅμως χρειασθῇ ὅτι δήποτε μεγαλύτερον ποσὸν (ὅπερ καὶ πιθανώτερον) τότε λέγω τὸ ἀποστέλλω διότι φαντάζομαι θὰ μὲ βοηθῇ ἡ σχετικὴ ἄδεια προκειμένου περὶ ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου. Κράταμε ἐνήμερον Κώστα, εἰς ὅ,τι ἀποφασίσετε. συνάμα σὲ ποῖον θὰ σταλοῦν τὰ χρήματα καὶ πότε. Ἔχω λάβει ποσὸ θεσμίαν 6 μηνῶν ὥστε νὰ ἐνεργήσετε.

Ἀρκοῦμαι σ' αὐτὰ προσωρινῶς.

Ὑμέτερος
ΝΙΚ. Π. ΛΟΥΡΑΝΤΟΣ

Σημείωσις ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς:

Ὁ παιδικός μου φίλος καὶ εὐεργέτης τῶν Καρβουνάδων μὲ τὸ μικρό μου ἄρθρο στὴ μικρότερη καὶ πτωχότερη ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος μας, ἐσπαρτάρισε μέσα στὴν εὐγενικιά καὶ χριστιανική του καρδιά. ὁ παλμὸς γιὰ τὸ Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ του καὶ ἀμέσως ἔγραψε, καὶ ὁ ἀδελφὸς δὲν ἀνεκοίνωσε ἀμέσως τὸ χαριτόσυνον γεγονὸς καὶ μοῦ ἔγραψε τὴν ἀνωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολήν του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Διεδόθη ὅτι ὁ ἐκ Δρυμῶνος Φραγκιᾶς Βενέργης μετέβη εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθε θὰ μεταβῇ εἰς Κύπρον, ὅπως χειροτονηθῇ Ἱερεύς. Ὁ Λαὸς τῆς Νήσου μὲ εὐχαρίστησιν ἰδιαιτέραν ἐπληροφορήθη τὴν εἴδησιν διότι εἶναι ἕνας καλὸς ἱεροψάλτης καὶ καλὸς ἄνθρωπος καὶ θὰ εἶναι ἕνας πολὺ καλὸς Ἱερεὺς ποὺ ἡ Νῆσος ἔχει ἀνάγκην.

Τὸ κόστος τῆς ζωῆς εἰς τὰ αὐτὰ σταθερὰ ἐπίπεδα καὶ ἄφθονα διὰ τὰς τοπικὰς ἀνάγκας. Ἡ ἐργασία λόγῳ τοῦ χειμῶνος δὲν ἔχει μεγάλην ζήτησιν.

Αἱ ἡμέραι τῶν Χριστουγέννων ἦσαν βροχεραὶ καὶ ψυχραί.

Ὁ βαρὺς χειμὼν εἶναι φυσικὸν νὰ ἔχωμεν πολλὰς ἀσθενείας παντοῦ καὶ ψυσικὰ καὶ στὸ Νησί μας. Γι' αὐτὸ ἐπαναλαμβάνομεν εὐλαβικὰ τὴν παράκλησιν νὰ εἶνα ὅσο τὸ δυνατὸν ἐπανδρωμένον ἀπὸ προσωπικὸν τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον τῶν Κυθήρων.

Ὁ Φιλάνθρωπος εὐγενὴς Κυθήριος κ. Γεώργιος Θεοδ. Τζάνες διαμένων εἰς Ἀμερικὴν ἀπέστειλεν, ὅπως πάντοτε εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Καρβουνάδων Κοντολιανήκων ὅπως ἀγορασθοῦν παιγνίδια διὰ τὰ παιδιὰ 100 (ἑκατὸ) δολλάρια.

Συνεχὴς καὶ βαρυὰ κακοκαιρία ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα 30 Νοεμβρίου μέχρι καὶ τῶν Χριστουγέννων δὲν μπόρεσαν οἱ ἀγρόται νὰ κάμουν καμμίαν ἐργασίαν. Τὰ τρακτὲρ μόνον μίαν εἰργάσθησαν κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ καὶ ἡ κακοκαιρία συνεχίζεται.

Ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε καὶ γράφομεν πάλιν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ τακτοποιηθῇ τὸ ζήτημα τοῦ δρόμου ἀπὸ Χώρα — Καψάλι. Ἐπιφέρει καὶ δυσχερείας εἰς τὰ παντοειδῆ ἐφόδια τῆς Νήσου καὶ βλάπτει καὶ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ κόσμου μέσα στὴ Χώρα. Ἡ ζημία εἶναι μεγάλη.

Ἔχομεν γράψῃ ὅτι ὁ Πειραιεὺς θὰ καταστῇ μέγα παγκόσμιον κέντρον καὶ θὰ ἐκπροσωπ τὴν Παγκόσμιον Ἐθνικο - Χριστιανικὴν Ὀρθοδοξίαν παράλληλα πρὸς τὰ ἄλλα ἐπιτεύγματα εἰς Ναυτιλίαν Ἐμπορίου κλπ. καὶ εἰς τὸν Διεθνῆ ὁρίζοντα δύο Κράτη θὰ ἡγοῦνται καὶ θὰ ἀναγνωρίζωνται ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα (ἐκτὸς φυσικὰ ἀπὸ τοὺς ἀντιχρίστους κομμουνιστὰς) οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουν εἰς τίποτα καὶ θὰ διαμελησθοῦν ἀργὰ ἢ γρήγορα, ὅπως τοὺς μυρμήκους ὅταν κάνουν πτερά. Θὰ ἔχωμεν λοιπὸν τὴν Ἀμερικὴν μὲ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας εἰς τὴν θύραν της Νέα Ὑόρκη καὶ τὴν Ἐθνικοχριστιανικὴν Ὀρθόδοξον Ἑλλάδα μας μὲ τὰ Ἱερὰ Σύμβολα τῆς Ὀρθοδοξίας «ὁ Τίμιος Σταυρὸς» εἰς τὴν θύραν της τὸν Πειραιᾶ. Ἤδη εὐχαρίστως ἠκούσαμεν ὅτι θὰ ἀνεγερθῇ καὶ ὁ οὐρανοξύστης τῆς Ἑλλάδος εἴκοσι ἐξ πατωμάτων εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς ἀγορᾶς. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες αἰσθανόμεθα εὐχαρίστησιν καὶ εὐχόμεθα ὅπως ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ προστάτης του, Θὰ ἔρχωνται δὲ ὅλοι οἱ λαοὶ νὰ βλέπουν τὰ κειμήλια τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν κοιτίδα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ὅπου θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλληλεγγύη πρὸς ὅλους τοὺς ἡσύχους ἐλευθέρους καὶ πεπολιτισμένους λαοὺς καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ αἰσθάνωνται ψυχικὴν εὐχαρίστησιν ὅταν θὰ πλευρίζουν εἰς τὴν θύραν τῆς Ἑλλάδος μας καὶ θὰ εὑρίσκωνται πρὸ τοῦ Χριστιανικοῦ Μεγαλείου τοῦ Πειραιῶς.

Πρὸς ὅλους Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ συγγενεῖς, φίλους, γνωστοὺς καὶ ἀναγνῶστας μου οἱ ὁποῖοι τόσον τιμητικῶς μᾶς ἀπέστειλον τὰς ἐξαιρετικὰς κάρτας των καὶ ἐγκάρδιες εὐχές, παρ' ἀξίαν μας, Ἀπευθύνω ἕνα ἐγκάρδιο εὐχαριστῶ καὶ προσθέτω ὅτι ἡ ἐπιδεικνυομένη πρὸς ἐμὲ αὐτὴ ἡ ἐκτίμησις μὲ ὑποχρεοῖ νὰ συνεχίσω τὴν γραφῖδα μέχρις ὅτου Θεία Δυνάμει θὰ μπορῶ νὰ γράφω.

Νεκρολογίαι

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΧΑΝΙΩΤΟΥ

Τῇ 23ῃ Σεπτεμβρίου 1969 ἡ μικρὰ μαθήτρια Σταματίνα Χανιώτου, 13 ἐτῶν, ἐνῷ ἦτο καλὰ καὶ ἐβοήθει τὴν μητέρα της εἰς οἰκιακὰς ἐργασίας αἰφνιδίως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας ἠσθάνθη ἰσχυρὸν πονοκέφαλον καὶ περιέπεσε ἀμέσως εἰς ἀφασίαν. Πατὴρ καὶ θεῖος ἀμέσως φώναξαν αὐτοκίνητον διὰ τὴν μεταφοράν της εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐξεκίνησεν διὰ τὸ Νοσοκομεῖον εἰς ἥμισυ χιλιόμετρον πορείαν τὸ κοριτσάκι εἶχε ἀποθάνει. Ἐπέστρεψαν εἰς τὴν οἰκίαν των καὶ μέσα σὲ σπαρακτικὰ γεγονότα ἔγινε νεκροψία καὶ ἐπηκολούθησε ἡ κηδεία. Αἱ ἐφημερίδες Ἀθηνῶν ἔγραψαν ὅτι ἀπεβίωσεν ἀπὸ ἀνακοπὴν τῆς καρδίας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Τῇ 30ῃ Νοεμβρίου ἀπεβίωσε εἰς Χώραν ὁ Ἄγγελος Πετρόχειλος καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἑπομένην 1ην Δεκεμβρίου. Ἡ μεγάλη ἀκαταστασία τοῦ καιροῦ δὲν ἐπέτρεψεν εἰς πολλοὺς νὰ μεταβοῦν κατὰ τὴν κηδείαν αὐτήν, καὶ δυστυχῶς, λόγῳ ἀσθενείας, δὲν παρέστην καὶ ἐγώ.

Ὁ ἀποβιώσας Ἄγγελος Πετρόχειλος ἦτο μιὰ ἐξαιρετικὴ φυσιογνωμία. Ἦτο ἄνθρωπος ἥσυχος, ἐργατικὸς καὶ οἰκονόμος, συνεζεύχθη μὲ μίαν ἐξαιρετικὴν ἐπίσης χριστιανήν, ἐκ τοῦ χωρίου μας Σταθιάνη καὶ μὲ ἐφόδια τὴν οἰκονομίαν καὶ ἐργατικότητα ἄρχισε τὴν Σταδιοδρομίαν του εἰς Χώραν μὲ δυὸ - τρία ξηράφια, κατ' ἀρχήν, καὶ δυὸ - τρία ψαλλίδια, καὶ χωρὶς φαντασίες, χωρὶς νὰ ἀναμιχθῇ ποτὲ εἰς διαφόρους ἄλλας ἀπασχολήσεις κατόρθωσαν μετὰ τῆς συζύγου του νὰ ἀνδρώσουν δύο ἐκλεκτοὺς βλαστοὺς τὸν Μανοῦσον καὶ Νικόλαον Πετρόχειλους καὶ νὰ τοὺς σπουδάσουν ὥστε νὰ καταστοῦν ὁ μὲν Μανοῦσος ἐξαιρετικὸς ἐπιστήμων Ὀφθαλμολόγος διεθνοῦς κύρους καὶ ὁ Νικόλαος ὅστις μορφωθεὶς κατέστη πρῶτος μεγαλέμπορος τῆς Νήσου καὶ ποὺ ἐτίμησαν καὶ τιμοῦν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὸ ὡραῖο μας Νησί.

Καὶ ὁ Σεβαστὸς αὐτὸς Ἄγγελος Πετρόχειλος, ὁ καλὸς πολίτης, ὁ καλὸς σύζυγος καὶ πατὴρ μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ κατέστη οἷος ἦτο σήμερον ὁ δράχος ὡς χριστιανὸς καὶ οἰκονομικῶς ἐκ τῶν πρώτων τῆς Νήσου μας. Πενήντα χρόνια πήγαινα καὶ πηγαίνω τακτικὰ στὴ Χώρα, ποτὲ μὰ ἀπολύτως ποτέ, δὲν τὸν εἶδον στὸ καφενεῖο νὰ φλυαρῇ ὡς συνήθως συμβαίνει μὲ πολλοὺς ἢ νὰ πολιτικολογῇ, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὴν ἐργασίαν του. Οἱ ἐκλεκτοί του βλαστοὶ δὲν θέλουν καλυτέραν κληρονομίαν ἀπὸ τὴν πατρικὴν σταδιοδρομίαν, εἰς πάντας δὲ μπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ἕνα ἐξαίρετο παράδειγμα.

Ἡ μνήμη του θὰ μένῃ αἰώνια καὶ τὸ χῶμα ποὺ τὸν σκέπασε νὰ εἶναι ἐλαφρό. Προσέφερε εἰς τὴν κοινωνίαν πέραν τῶν δυνάμεών του καὶ πάντες τὸ ἀναγνωρίζομεν.

ΘΕΟΧΑΡΗ ΣΤΑΘΗ - ΕΜΜΑΝ. ΣΤΑΘΗΣ

Ἀπεβίωσαν ἐπίσης εἰς τὸ χωρίον Σταθιάνικα ἡ Θεοχάρη χήρα Δημητρίου Στάθη καὶ Ἐμμανουὴλ Γεωργίου Στάθης. . . .

Καὶ οἱ δύο ἀνωτέρω ἦτο γύρω τῶν ὀγδοήκοντα ἐτῶν. Ἡ Θεοχάρη Στάθη καὶ ὁ Ἐμμανουὴλ Στάθης ὑπῆρξαν καλοὶ χριστιανοὶ καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ βίου των ἀκολούθησαν τὸν χριστιανικὸν δρόμον ὁδηγοῦντες πάντοτε ἀναλόγως τῶν δυνάμεών των, τοὺς ἐν ἀνάγκαις εὑρισκομένους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΕΝΑΡΔΟΣ

Γενικῶς ἀπεβίωσαν περισσότεροι ἐφέτος τὸν χειμῶνα. Ἀπεβίωσε ἐπίσης εἰς τὴν Χώραν καὶ ὁ Δημήτριος Βενάρδος ποὺ ὑπῆρξε ἕνας πολὺ καλὸς ἄνθρωπος καὶ αὐτοκινητιστής.

ΚΥΡΑΝΗ ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

Ὅπως εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἔκδοσίν μας, ἡ Κυράνη Κοντολέοντος εἰς Βιαράδικα ἀτυχῶς ἐνῶ ἐμάζευε ἐλληὲς ἔπεσε ἀτὸ τὴ σκάλα καὶ ἐφονεύθη ἀκαριαίως. Κατὰ τὴν κηδείαν καθ' ἣν παρέστησαν πάμπολοι, ἡ Κ. Μαρία Τριάρχη ἀπήγγειλεν ἐπικήδειαν τὸν ὁποῖον ἐπειδὴ δὲν ἐχώρεσε εἰς τὴν προηγουμένην ἔκδοσιν, τὸν δημοσιεύομεν κατωτέρω:

Κεραυνοβόλα ἀστραπὴ ἐπῆρε τὴ ζωή σου
καὶ σὰν πουλάκι πέταξε στὸν τάφο τὸ κορμί σου.

Ἄφησες τὸ ταῖρι σου στὸν κάμπο ἐρημωμένο
ὅπου μαζὶ ἐζούσατε βίο εὐτυχισμένο.

Καὶ ποῦ θὰ βρῇ παρηγοριὰ καὶ πῶς θὰ λησμονήσῃ
οἱ χάρες σου ἀμέτρητες, μαύρη ζωὴ θὰ ζήσῃ.

Ἔσβησες σὰν τὸ πουλὶ ποὺ τὸ σκοτώνει σφαῖρα
ποὺ τὸ κτυπᾶ ὁ κυνηγὸς στὸν καθαρὸ ἀέρα.

Εἰς τὸ ἡλιοβασίλεμα τελείωσ' ἡ ζωή σου
ἦλθε ὁ Χάρος κυνηγὸς καὶ πῆρε τὴν ψυχή σου.

Ἡ συμφορά σου πάντοτε στὰ μάτια μας γυρίζει
κι' ἡ πικραμένη μας καρδιὰ συχώρια σοῦ χαρίζει.

Πῶς νὰ ξεχάσω θείτσα μου τὴν τόσ' εὐγένειά σου
τὴ χριστιανική σου τὴν ψυχὴ χαρά 'βρίσκα κοντά σου.

Κοιμήσου καὶ οἱ ἄγγελοι σύντροφοι νάν' κοντά σου
αὐτοῦ ποὺ θάν' αἰώνια νὰ χαίρετ' ἡ καρδιά σου.

Ἀντὶ νὰ φᾶν' τὸ λάδι σου τὰ κουρασμένα χείλη
μὰ δυστυχῶς, ἄχ δυστυχῶς, σ' ἀνάβουν τὸ κανδήλι.

Σᾶς συλλυποῦμαι μὲ καημό, ταῖρι καὶ συγγενεῖς σου
τὸ χῶμα σου νάν' ἐλαφρὸ καὶ Ἅγια ἡ ψυχή σου.

Παράδεισος νὰ σὲ δεχθῇ, χρυσῆ ψυχὴ ἁγία
ἀρωματένια πλάκα σου καὶ μνήμη αἰωνία.

Ὁ δάσκαλος

Ὁ Δάσκαλος σὰν Βασιλιὰς μέσ' τὸ πυκνὸ μελίσσι
ἀπ' τὸ πρωὶ ὅταν θὰ βγῇ ὁ ἥλιος ὡς τὴ δύση.
Στέκει μὲ τὸ χαμόγελο, διδάσκει μὲ ζωὴ
καὶ πλάθει τὸ μικρὸ παιδὶ μ' Ἑλληνικὴ ψυχή.
Στὸ ἔργο τὸ ἡράκλειο ποὺ ἔχει ἀναλάβει
ποτέ! ποτέ! ποτίποτα ὁ Δάσκαλος δὲν παύει.
Νὰ πλάθῃ Ἕλληνες ἀνοὺς χρήσιμους στὴν πατρίδα
ποὺ αὔριο ἡ Ἑλλάδα μας σὲ μᾶς θάχῃ ἐλπίδα.
Ἀπ' τὰ θρανία βγήκανε αὐτοὶ ποὺ πολεμοῦνε
καὶ τὴν Ἑλλάδα τὴ χρυσῆ παντοῦ τηνε τιμοῦνε.
Ἀπ' τὰ θρανία βγήκανε σοφοὶ καὶ δοξασμένοι
σ' ὅλον τὸν κόσμο ξακουστοὶ καὶ χιλιοτιμημένοι.
Εἶναι ὁ πλάστης τοῦ παντός, πλάστης στὴν Ἱστορία
ποὺ ἔδωσε στὸν τόπο μας δόξες καὶ μεγαλεῖα.
Αὐτὸς εἶναι ποὺ ἔδωσε στὸ αἷμα μας ζωὴ
π' αὐτὸν ἐδιδαχθήκαμε Πατρίδα καὶ τιμή.
Ὅλοι οἱ Ἕλληνες παντοῦ π' αὐτὸν ἐπῆραν πρῶτα
Θεοῦ, Πατρίδος καὶ τιμῆς τὰ πρῶτα τους τὰ φῶτα.
Ὅ,τι θὰ μάθῃ τὸ παιδὶ στὸ Δάσκαλο κοντὰ
κεῖνο θὰ μείνῃ στὴν ψυχὴ κεῖνο παντοτεινά.
Στὸ Δάσκαλο ὀφείλουμε πάντα μὲ καλωσύνη
ὅλοι νὰ τ' ἀποδίδουμε ἐμεῖς εὐγνωμοσύνη.
Σ' αὐτόνε ποὺ μᾶς δίδαξε γράμματα καὶ πατρίδα
σ' αὐτόνε ποὺ τὸ Ἔθνος μας στηρίζει τὴν ἐλπίδα.

ΜΙΜΗΣ ΠΑΥΛΗΣ

ΕΥΤΥΧΗΣ ΓΑΜΟΣ

Μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι δύο ἐκλεκτῶν βλαστῶν τῶν Κυθήρων. Πρόκειται διὰ τὸν γάμον τοῦ Κοσμᾶ καὶ Δήμητρας Ἐμμανουὴλ Τζάνε ἐκ Λειβαδίου. Ἡ στέψις ἔγινε εἰς τὸ χωριὸ τῆς νύμφης Λογοθετιάνικα καὶ ἔπειτα δι' αὐτοκινήτων ὅλη ἡ πομπὴ συνεκεντρώθη εἰς τὸ ὡραῖον κέντρον τοῦ Λειβαδίου Ἰωάννου Λουράντου καὶ ἐκεῖ παρεκάθησαν εἰς πλουσιώτατον γαμήλιον γεῦμα. Ἐπηκολούθησε χορός, διασκέδασις, λόγοι καὶ προσφωνήσεις διαφόρων συγγενῶν καὶ φίλων, τηλεγραφήματα συγχαρητηρίων πάμπολλα τόσον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ περιγράψω πάντα ὅσα ἐλέχθησαν ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον, δημοσιεύω ὅμως τὸ ἐξαιρετικὸ ποίημα τῆς κ. Μαρίας Τριάρχη, τὸ ὁποῖον ἀπήγγειλε, συνδεόμενοι καὶ μὲ συγγενικὸν δεσμὸν μὲ τὸν εὐτυχῆ γαμβρόν.

Στὸ εὐτυχισμένο ζευγάρι ἡ «Ἀλήθεια τῶν Κυθήρων» ἀπευθύνει θερμὰς εὐχὰς διὰ βίον ἀνθόσπαρτον.

Νύμφη μου χαριτόβρυτη, γαμπρέ μου λεβεντιά μου
βίον γλυκὺν ἀνθόσπαρτον εὔχεται ἡ καρδιά μου.

Τὰ στέφανα ποὺ βάλατε εἶναι εὐλογημένα
καὶ θὰ περνᾶτε τὴ ζωὴ χαρὰ κι' εὐτυχισμένα.

Ἡ πίκρα καὶ ὁ στεναγμὸς νὰ μὴ σᾶς συναντήσῃ,
τὸ δάκρυ στὰ ματάκια σας ποτὲ νὰ μὴν κυλήσῃ.

Κουμπάρε μου σοῦ εὔχομαι εὐχάριστα νὰ ζήσῃς
τοὺς ἀπογόνους Ἀβραὰμ στὸν κόσμο αὐτὸ ν' ἀφήσῃς.

Μακρυά σου ἡ μανοῦλα σου κοντά σου ἡ εὐχή της
πάντα νὰ εἶσαι εὐτυχὴς εἶν' ἡ παράκλησίς της.

Νύμφη μου καλορίζικη, καλὸ τὸ ριζικό σου
ἐπῆρες ἄνδρα ἄγγελο νὰ ἔχῃς στὸ πλευρό σου.

Νὰ ζήσουν οἱ νεόνυμφοι, τὸ ἐκλεκτὸ ζευγάρι,
ὅπου τοὺς ἔπλασ' ὁ Θεὸς ὅλο ὀμορφιὰ καὶ χάρη.

Γονεῖς νὰ τοὺς χαιρόσαστε, κάθε χαρὰ νὰ δῆτε
ἐγγόνια καὶ δισέγγονα νὰ γίνουν νὰ κουνῆτε.

Στὴν ξένη γῆ ποὺ γρήγορα μέλλει νὰ διαβῆτε
ἕνας νὰ εἶν' ὁ πόνος σας πίσω νὰ ξαναρθῆτε.

Χαρούμενος ὁ βίος σας, τριαντάφυλλο τ' Ἀπρίλη
πάντα χαρὰ νὰ πλημμυρῇ στὰ ὁλόγλυκά σας χείλη.

Καὶ ὅλοι οἱ καλεστικοὶ εὐχόμεθα ὑγείαν
στὴν ξενητιὰ ποὺ βρίσκεσθε βοηθᾶ ἡ Παναγία.

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

παρεκάθησαν ἐπίσης οἱ κ.κ. Πρόεδροι πασῶν τῶν Κοινοτήτων τῆς Νήσου ἀντιπροσωπεύοντες τὸ σύνολον του Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ, οἱ κ.κ. Προϊστάμενοι καὶ Διευθυνταὶ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῶν Τραπεζῶν, ὡς καὶ ἐπίλεκτοι Κυθήριοι.

Κατὰ τὸ πρόγευμα ἐπεκράτησεν ἀτμόσφαιρα πλήρους ἐγκαρδιότητος, ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς παραθεσάσης τὸ πρόγευμα Κοινότητος Κυθήρων, ἤγειρε κατὰ τὰ ἐπιδόρπια πρόποσιν εὐχαριστήσας τὰς ἐνόπλους Δυνάμεις, ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ὁποίων ἐλάμπρυναν διὰ τῆς παρουσίας των τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις, τοὺς κ.κ. Προέδρους τῶν Κοινοτήτων, οἵτινες διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὸν ἑορτασμόν, ἔδωσαν εἰς αὐτὸν παγκυθηραϊκὸν χαρακτῆρα καὶ πάντας τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας των τὸ πρόγευμα, εὐχηθεὶς ἐν τέλει ὅπως καθιερωθῇ κατ' ἔτος ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἱστορικῆς ταύτης διὰ τὰ Κύθυρα ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον ἐπετείου.

Εἰς τὴν πρόποσιν ἀπήντησε δι' ὀλίγων ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἀντιπροσωπείας Ἀρχιπλοίαρχος κ. Πετμεζᾶς εὐχαριστῶν, μετὰ δὲ τοῦτον, κατὰ γενικὴν τῶν παρευρισκομένων ἀπαίτησιν, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πλοίαρχος τοῦ Β.Ν. κ. Μανωλόπουλος, ὅστις διετέλει σημαιοφόρος κατὰ τὴν ἱστορικὴν ὑπόβασιν τοῦ 1944 λαβὼν μέρος εἰς αὐτήν, καὶ ἀνέφερε διαφόρους λεπτομερείας αὐτῆς, τὰς ὁποίας ἐκ προσωπικῆς ἀντιλήψεως ἐγνώριζε, συντελέσας οὕτω εἰς τὸ νὰ αἰσθανθοῦν πάντες ρίγη συγκινήσεως καὶ ὑπερηφανείας, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῶν γεγονότων ἐκείνων, τῶν ὁποίων πολλοὶ ἐκ τῶν παρευρισκομένων εἶχον αὐτοπρόσωπον γνῶσιν.

Ἡ ἄφιξις

Τέλος περὶ ὥραν 2αν μεταμεσημβρινὴν οἱ Ἐπίσημοι ἀνεχώρησαν ἐκ Καψαλίου πάλιν διὰ τοῦ πολεμικοῦ «Ἱέραξ» τὸ ὁποῖον παρέμενεν ἐλλιμενισμένον ἐκεῖ, προπεμφθέντες μέχρι τῆς προβλῆτος ὑπὸ πάντων τῶν παρακαθησάντων εἰς τὸ πρόγευμα καὶ πλήθους κόσμου, τὸ ὁποῖον τοὺς ἀπεχαιρέτησε μὲ ζωηρότατα χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίας, ἐνῶ τὸ πολεμικὸν, φέρον μέγαν σημαιοστολισμόν, ἀπέδιδε τὸν χαιρετισμὸν μὲ παρατεταμένους συριγμούς.

Συνεργεῖον τοῦ σταθμοῦ τηλεοράσεως ἐκινηματογράφησε διαφόρους σκηνὰς τοῦ ἑορτασμοῦ.